

Judith og Mejnhardt:

Vit hava hildið nógv fjølbroytt jól saman

12. desember høvdu Judith og Mejnhardt Hansen av Nesi krúndiamantbrúdleyp. Tað hátíðarhildu tey á degnum, og í samrøðuni her minnst Judith aftur á nakrar av serligu løtunum á jolum gjøgnum árin

PÆTUR HJALMAR EVENSSON

– Gjøgnum so nógv ár saman, so hava vit upplivað nógv ymiskt á jolum.

Soleiðis sigur Judit Hansen, sum saman við manni sínum Mejnhardt Hansen hátíðarhelt krúndiamantbrúdleyp 12. desember. Krúndiamantbrúdleyp merkir, at tey hava verið gift í 65 ár. Hetta var ein góður dagur, sum tey hátíðarhildu saman við sínum kæru.

– Vit fóru í missiónshúsið á Toftum, har morgunmatur var. Vit ætlaðu at lata sum einki, men tey gjørdu okkurt burtúr kortini, so vit høvdu eina góða og hugnaliga løtu har. Um kvøldið fóru vit saman við børnunum og makum teirra út at eta. Tey syrgdu fyri øllum, so vit skuldu ikki spekulera uppá nakað, fortelur Judit Hansen.

Hava altíð kenst

Mejnhardt er av Nesi, og Judith er av Saltnesi. Báðar bygdirnar eru í somu kommunu, og tey hava sum so altíð kent hvønn annan.

– Vit eru bæði hiðani, so vit møttust natúrliga, sigur Judith Hansen.

Tey giftust 12. desember í 1954. Judith var tá 23 ára gomul, og Mejnhardt var 28.

– Tað var ein sunnudag, og vit giftust klokkan 11. Tað var kirkjugongd, so vit blivu sitandi har í friði í eina løtu. Um kvøldið var brúdleyp, og fólk vóru har so

leingi, sum tey tíndu. Tá í tíðini var brúdleyp í sethúsum í staðin fyri í bygDAHúsum, sum tað er í dag, greiðir Judith frá.

Vetrarbrúdleyp

Tað er ikki av tilvild, at tey valdu at giftast so stutt upp undir jól.

– Fyrr giftist man helst í desember, tí tá var sjófólkið heima. Tá var tað vetrarbrúdleyp í staðin fyri summarbrúdleyp, sum tað er í dag, sigur Judith.

Jólini hetta árið vóru nakað heilt serligt, tí hetta vóru fyrstu jólini, tey hildu saman sum hjún.

– Vit hildu jólini saman við familjuni. Vit høvdu bæði tvey okkara foreldur og systkin á lívi, og so vóru aðrir familjulimir eisini við. Tað var ein góður dagur, sigur Judith.

Hildu jól í Íslandi

Tey næstu jólini hildu tey í íslenska høvuðsstaðnum Reykjavík, har tey arbeiddu á einum ellisheimi.

– Vit vóru akkurát blivin foreldur fyri fyrstu ferð, so tað fylti nokkso nógv. Tað var hugnaligt saman við íslendingunum. Teir byrjaðu at halda jólaaftan beinavegin frá morgni av. So tað var mótsatt tí, sum vit vóru von við. Vit høvdu nakrar týskar samstarvsfelagar, sum bjóðaðu okkum inn ein sunnudag í advent. Har sótu vit og nutu okkurt gott frá teimum og hoyrdu týskan jólatónleik. Tað var ein deilig løta,

minnst Judith Hansen aftur á.

– Tað hevur ikki so nógv at siga, hvar mann er á jolum. Tað veldst heldur ikki um, hvørjum landsfólki mann er saman við. Bara mann veit, hvat jólini handla um, og at jólaboðini siga, at tað vóru gleðisboð til øll fólk, sigur hon.

Jól í Danmark

Á nýggjárinum 1960 fluttu Judith og Mejnhardt til Danmarkar, og her vóru jólini nakað øðrvísi enn tað, tey vóru von við.

– Tey næstu átta árin hildu vit jól á Selandi. Tá arbeiddu vit á Filadelfia, sum var eitt epileptikarahospital við fleiri deildum. Har var tað soleiðis, at starvsfólkini skiftust at hava frí á jolum. So vit hildu annaðhvønn jólaaftan saman við teimum sjúklingunum,

sum vóru har, sum Mejnhardt arbeidði. Har fingur vit jóladøgurða og dansaðu um jólatræið, fortelur Judith.

– Eina jólanátt sat eg á náttarvakt, sum var frá 7 á morgni til 7 á kvøldi.

Til Englands

Síðani hava tey hildið jól í Hull í Onglandi, har tey fóru í 1981 fyri at arbeiða í sjómanskirkjunum har.

– Tað var ordiligt jólafest fyri norðurlendingum, sum búðu har. Tað byrjaði við guðstænastu, jóladøgurða og hugna, og so fór mann í ensku kirkjuna á midnátt, fortelur Judith.

Tey hava búð í Onglandi í fleiri skiftum, og tilsamans fevnir tíðin um níggju ár. Tey vóru fyrst í Hull í fyra ár, og so komu tey heim til Føroya aftur. Síðani fóru tey

til Grimsby í Onglandi, og eftir hetta fóru tey til Hull einaferð aftrat at arbeiða, fyri so aftur at fara til Grimsby nakað aftaná í hálvtttriðja ár, áðrenn tey fluttu til Føroya aftur.

– Tá mann er burtur, so saknar mann altíð familjuna heima. Men børnini vóru røsk at koma og vitja okkum, sigur Judith.

Gloyma ikki brúdleypsdagin

Samanumtikið hava hjúnini havt nógv góð jól saman.

– Jú, vit hava hildið nógv fjølbroytt jól.

At jólini eru so stutt aftaná teirra brúdleypsdag hevur ikki yvirskuggað minniliga dagin, tá tey giftust - tvørturímóti.

– Vit hava altíð minst til dagin. Tað hava vit, sigur Judit Hansen.